

Van de Houtduif en de Turkse tortel is weinig bekend, omdat we hierop in het geheel niet gelet hebben.

Ook is er een paartje parende Pimpelmezen gezien. Dit was echter de enige waarneming en daarom is dit niet in de inventarisatielijst vermeld.

Cor van Duijn, Rob de Mooij,
Rob Alkemade, Jos Alkemade en
Peter Alkemade.

RANSUILEN IN "DE ZUID"

In het vorige winterhalfjaar hebben er aan de landkant een stuk of 7 Ransuilen gezeten, gedurende de maanden oktober, november, december 1973 en januari, februari en maart 1974.

Ze gebruikten de enkele dennen die daar tussen de loofbomen staan als dagverblijf. Dat was trouwens duidelijk te zien aan de met witte uitwerpselen bespetterde takken en grond. Op de helling, lekker uit de wind en ook heel weinig bezoekers die ze zouden opjagen.

De Ransuilen vielen daar dan ook niet op, vooral omdat ze buiten de broedtijd zwijgzaam zijn. Hun schutkleur en lichtschuwe leefwijze maken ze onopvallend. Als de uilen worden opgemerkt, dan hebben ze de bezoekers altijd al eerder gezien, wat ze tonen door het oprichten van de oorpluimpjes en het zich plat tegen de stam aandrukken.

Vorig jaar heb ik alle braakballen van deze Ransuilen verzameld. Ik hoop tenminste dat ik ze allemaal heb als andere mensen me niet voor geweest zijn. Gemiddeld produceert een uil een braakbal per dag. Dat zou dan in ± 180 dagen voor 5 à 7 uilen ten minste 1000 braakballen moeten zijn. Ik heb er in totaal maar 250 gevonden.

Nu is het mogelijk dat de uilen de braakballen ook op andere plaatsen tijdens hun nachtelijke vluchten uitspuwen of dat deze winter een magere winter voor de uilen is geweest.

Dat het geen goed muizenjaar is geweest, blijkt uit het lage percentage veldmuizen. Maar ander voedsel in de vorm van vogels is toch altijd wel voorhanden.

Hieronder volgt dan de lijst met alle prooidieren die door de uilen genuttigd zijn.

Huismussen	35	Heggemus	1
Vinken	9	Ondetermineerbare soorten	13
Lijsterachtigen	8	Veldmuizen	66
Leeuwerikken	7	Bosmuizen	93
Kneuen	7	Bospitsmuizen	5
Ringmussen	7	Rosse woelmuizen	6
Roodborstjes	5	Dwergmuis	1
Spreeuwen	4	Dwergspitsmuis	1
Goudhaantjes	3	Huismuis	2
Koolmezen	2	Bruine rat	1
Groenlingen	2	Jong konijn	2
		Mestkever	1

Totaal 103 vogels
177 zoogdieren
280 prooidieren
===

Enige opvallende punten zijn dat het grootste aantal Huismussen in de eerste 3 maanden geslagen zijn n.l. 26 tegen 9 in de laatste 3 maanden.

Bij de Ringmussen geldt hetzelfde; 6 zijn er geslagen in de eerste periode en maar 1 in de laatste 3 maanden.

Hetzelfde is te constateren bij de Leeuwerik; 6 in de eerste 3 maanden en 1 in de laatste drie maanden.

Het totaal aantal prooidieren van de eerste drie maanden is vrijwel gelijk aan de laatste drie maanden. Zo werden er in de laatste drie maanden meer zoogdieren geslagen dan in de eerste drie maanden.

Als het waar is dat de Ransuilen 4x zoveel prooidieren geslagen hebben als ik in de braakballen heb teruggevonden, dan resulteert dit in ongeveer 1120 prooidieren of wel $\pm$ 25 kg. vlees, die de Ransuilen daar op hun winterkwartieren genuttigd hebben.

Als jachtgebied hadden deze uilen de beschikking over de bollenvelden ten oosten van "De Zuid", de tuinen en duinhellingen van dit villarijke gedeelte van Noordwijk waar nog wel eens een vogeltje of een bosmuis te verschalken was. Ik heb ze hier zelf af en toe zien jagen.

Ook hadden de uilen de zuidduinen tot hun beschikking. Aan jachtterrein heeft het ze niet ontbroken.

Het is te hopen dat de Ransuilen er jaar op jaar weer terug zullen komen, zodat ik dan de braakbalonderzoekingen met voorgaande jaren kan vergelijken.

Laten we hopen dat de Ransuil hier nog lang mag blijven jagen.

W.van Duijn

OOSTENRIJK

Begin augustus 1974 was ik met mijn familie op vakantie in Walchsee aan het gelijknamige meer in de Noordelijke Kalkalpen van Tirol. Eigenlijk duidt het woord "Kalkalpen" al op een mooie gevarieerde begroeiing, maar ook wat het de vogels betreft, was het er niet mis.

Het eerste wat je opvalt als je aankomt, zijn toch wel de grote aantallen vrij makke Zwarte Roodstaartjes. Ook de Tjiftjaf is er zeer algemeen. De Fitis heb ik er niet gezien of liever gezegd niet gehoord.

Op een wandeling naar de top van de Neuberg, een uitloper van de zeer steile "Tamme-Keizer" massief, ontdekte ik bijna bij de top een groepje Waterpiepers bij een beekje. Een Waterpieper is een vrij grote grijze pieper, die in Nederland een vrij zeldzame wintergast is.

Een algemene vogel wat hoger in de bergen is de Raaf, die gemakkelijk te herkennen is aan zijn grootte, zijn wigvormige staart en het gesuis van zijn vleugels als hij vliegt.

Een andere kenmerkende vogel van het Keizergebergte is de Steenarend. Volgens de dorpsmensen moeten er 7 arenden in dat gebergte voorkomen. Dit jaar heb ik er helaas niet één gezien, het jaar daarvoor wel verschillende exemplaren.

Ook in botanische opzicht was de Heuberg een erg interessante berg. Boven op de top ($\pm$ 1600 m) vond ik een plantje van het in de Alpen zeer zeldzame Edelweiss.

Andere kenmerkende planten waren de grote muggenorchis, het grasklokje, het weideklokje, de vrouwenmantel, de wilde margriet en nog vele andere.

Ook op het gebied van de reptielen viel er veel te zien b.v. vijf soorten kikkers en veel salamanders.

Een andere berg die ik verschillende keren heb beklommen, is de ongeveer 1500 meter hoge Lochnerhorn. Een horn is een berg die aan de ene kant steil is en aan de andere kant glooiend. Deze berg was een waar orchideeënoord. Duizenden muggenorchissen, rode bosvogeltjes, breedbladige en bruinrode wespenorchissen, bergnachtorchissen en keverorchissen (tot 1 meter hoog!!). Wat wel opvalt is dat de planten bijna allemaal later bloeien dan in Nederland.

(zie blz.42)